

K 513
29^k sept. 1858. Nagykerü. / M41.

Stiz ma nagy nap van, édes Miskám, neved, stületese
napja s minden! Hogy az én Istenem teged tartón
és áldjon meg örömmel, egészséggel, reményed és
hited fölötté boldogsággal!

(Érjgy sor már itt hagyvón, nem kerdek új levelet,
noha ma már, midőn folytatvón, October 6-a van. Hor.
za fogvaud neved napján irni, kedves barátom, de
a jórs - nem tudom mi fele prózái megjelölés alattja.
ban - költésapott, és csak most van eszedet idős
újra fölvenni tollamat.

Várva várt leveled kezőm étkeret, - node csak
hogy eljött. Megváltvón, feltűv, hogy uofspani han,
gulasodban neheresleire satáltat skot bizonyos me,
mely említésért, s bizonyos vélemény kimondása,
ért. Megbántan arután, de már kező volt.

Hát ti is azon önccalárban éltek, a nőbe
mi? Stiz open úgy voltunk az egész früncidő,
alatt. "Toupa uena is: bizonyos jönek." - "En
negatívodra az ijjal." - "Görög a praka: Toupaék
itt lennek." - "A vasuti omanibus csengője még nem
hallatott - ne vesterünk még... Toupaék ma itt
lennék" stb. Effélék napiradon voltak nálunk.
Pár napra benkiváltyi Miskámhoz rándulvón,
ki iten, a Pili'i városállomástól egy irányira la,
hik, régen ki, meglátogatott, vörka kelle adavón:
de félve indultam usnak, hogy az alatt eljöhét,
tek. Nem is voltam máfuss az egész melo vacatio,
ban: majd mezevett az unalom, a dolgorvi aka,
só dolgotalanság. Pepsu semmi se vonsz. A miin,
idő eljéu stóban volt közeink, hogy legalább
solo ránduljat el pár hére Pömitbe: de námost
vervén a zaffával, úgy satáltam, hogy az itthon
maradók megröplétek - s így abba maradt.

Hogy se némely régibb veszedet "öröksten"
nel, utalavón, ak satáltad: az nem bizonyít sem,
mit. Az velen, az úgy hírem meideukivel úgy
vna. Ha az ember valamit megirt, egy tarabig
gyönyörű évet benne, de híjűbb megröplé, megen,
ja. Így vagyot én csatvón minden közeim nyua,
mel: a Toldi hangját már ki nem állhatvón, se,
zert lehetek volt a 3-dik réps folytatvón. Sehogy

sem midn lletmes aron nairo hangulatba sem,
melyben, kivalt az I^o rit iratolva, gyinyjorkodasod.
Egy vagyok a szobival is. Minan balladai mas egy
par par majuslasban parodiava lattam: ez a hang
is alvessene raim ingorel, s a legjobbnak sarvott bla,
rab is vintarespik. De rigaszealove magam arrol,
hogy ez ten megsew a muvek rotkaraga, haew
az unlig megpoka's miatt van egy. Kutiubew
kiriighe lletew ofwand egy elferesless etel miatt.

Vahoz Sandornival fremilyewew new-level,
ben lletew saladkornom, weot nekew is irt.
De hogy watafolyok neki, ha new kioldok rewuit,
ei hogy kioldjel, mikor nines? Majd megne'ewew
e harow nap alatt, mely a spiniido ites megewewew
vintakura spankba - spures test, de in ri'ewet a spire,
leletstul.

Balogh Janew ma' itt van, fel van new a 8^h
vintalyba, s a miut se'ewew, Varga valami conditiot
is parert neki. Kutiubew valamew new vola rew o
sem a ki elherra, mindarattal ei figyelenewel
lepet iwera, hogy epeljai e'otesse.

Merr hat Du. few magnyit ar inkola, nagy eke,
sew. Tehat in ma' vonjak ar riget, mely new, waf
7 ar new, sem new se'ewew. Lot miuel jobban
halad ar ido, annal inkabb elbewgit. Es meg nines
a nagy ritagen a kiwul spaimosa hely.

New kirkewew nygaw, hogy stow, wflagot, de meg
is megitkette futedes a his, mi kassa gyawit ar
egere kidapwidagor berepdesu, hogy t. i. a fo'heueg
newew are s are mowda. Nohat, eter baritawew
tudd meg, hogy ebben samui igaz nines. Tiz'ewel,
kedriink hivatalon. A polgubiro, widdi' beew,
tarow, korra lere newewher: "bekawnt aus der
ungarischen Literatur" - a fo'heueg ewe: "und
machen sie noch immer Verse?" en: sehr selten, fog.
kai. Stokaid! "Adica!" s ebbol fu'ewek fel
aron owian harugragor, mi'et meg amw pepi
plexka is jarult, hogy gyawit tor kapsaw tole.
Egy cinalyok a his. Tilsalwihattawew volu...

de könyves a dolog. Demonstrationnal vehetik volna,
patriota értelmében. Inkább hadd járadjon rajta
tám. —

Nem képrekessd, mely rosz nem az egy idő óta,
ha neveset nyitva az an amleretik. Te a mellőtte,
sérül panaszokból: engem az ellenkerő jól meg. Emich
Peröfi újabb veszeit hirdeti — mit a körirég ések óta
iggy vár, mint a Messiaist — ed meg is jütközésnek
Lásja nevémmel ajánlani. Peröfit az én nevémmel!
A Vojtina féle vforbavág körs (amlelmet-e meg?
hiz felelül is ra) volt egy sor: Burns Robert, a scótos
Peröfije, Errel én körirat sem az akarnam monda,
ni, hogy a két költő egyforma nagy; csak a nyit,
hogy miú nálunk Peröfi, úgy a scótolnál Burns rea,
de kánpálya fusa nélkül is jó költő sudora tenni;
arrán meg van hofulat a népi, ardeabben, geniusban
seb. Most a pmanavar az mondját hogy én Peröfit
nevémmel magyar Burnsnek, s az hirdiki, hogy ez
Peröfite ajánlat. Mintha a magyar ki köntög job
ban ismerne Burns-öt mint Peröfit, vagy miú,
ha Peröfinek jütközés volna a Burns nevéül költő;
menni feüyt. — A jüpirod. Körlény pedig neki
erik körirém is P. köit parallelat vonni, de
a mi iggy jükerül:

(Külögi tándornak az adtam köspinte, edes:
mit ő jüverem vikerent. Solas is vboran volt,
grott a jüniidőben: az az Erdélyi iród. történet
jó, is mennyiben előde nincsen pávaslan munká.

Mit igyat. én nemed, edes Miskócs Köriiról,
a mi kéged arderlene? az egise vitög nem is,
Darel s Köriiról hgyan? — Oulden Mirtom itt
vols s hallom aróta nálad is. Epen akker jöt,
tuu haza stenskirályitól, d voltam tördölve
fáradva, ever, irás, ut, conversatio miat:
alig emttans velle bapélmi. Korri meg: mel,
mit megfelel, sakarissá velle: a nóm nem is
ma raphatssa. Juntolom, panaphrodva meléd
a Körii fogattasiról.)

Küldörnök-e te hozzá a süldő poéták annyi
rossz versei, mint hozzáim? Én nem tudok mit
tenni az istenadrákkal. Nem válnak el, hara,
gusznak, kevelynök mondásait; válnak el
dicserőni: nem virá rá a lélekismeret; nem di,
cserni, igarat mindani: egy egész generatio
ellenem bűnpül. De azért én leginkább még is
az erővel válnom. — Én nem tudom, hon-
nan jövede egykor Karinezy az „vistenfiatalt“:
most a legjobb magam!

Lauri francia erőfesz megnyitva, haza jött a
statinsai expedicióból. Kérte reflexion imi,
de igar, hogy egyik levelemről a ma'pig, beü-
peries vére, nő annyit, mint exu level hozzá.
A mellett végző hangja kemény kasszóra való,
pedig még csak 14½ éves, pontosan. Ő is, Lelisa is
egészregeret; nőm szegény róla szenved, feje, fogja,
labával, de különben jó pürben van, és elgorkit,
hír-von egész nap. Csak egy valóder tart, magya
cínát mindent. Egyszerűen élünk, sok mint a
mi kelleme — mégsem tudom, hogy az fogjuk meg-
tanulni a mefferiéger 700 ft. jövedelemből 1300-at
költetni. Eddig még csak kiadta valahoz, de mi leg-
ha a 700-ra számunk, s több hozzá Lhoman hún
jó. Ilyen világ van itt. A bára óta éppen ny
balkag lefeli, mint tavaly ilyenkor: kíp telt,
ha az is a nyolankor vére.

De félre a hapszalan fuzegisérel! csak arra
akarunk mindani, idemne, hogy élünk,
megvagyunk és nekünk is kívánjuk mind
arra, a mi az életet örömteljesi, elégedesse,
nyug legalább túrkerövé szeri. Eljeseit
botlógul és feregetek, mint mi!

igaz barátod
Arany Sándor